

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCV. Differentia 3. In Legibus furtum definitur contrectatio rei alienæ
fraudulosa, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Nam prædicta obligatio non ex iustitia commutativa, sed ex charitate provenit, cuius violatio non potest ad compensationem aut restitutionem obligare. *Navarr. c. 24. n. 17. & in c. Sacerdos, de penitent. dist. 6. n. 23. Soto de iust. l. 4. q. 7. art. 3. Gomez. l. 3. c. 2. n. 9. Sayrus in clavi. l. 10. tr. 2. c. 14. Rebell. Part. 1. l. 1. q. 2. Molm. Tract. 4. disp. 18. n. 2.*

Officiales autem, ministri publici, aliiq; qui ex officio, & consequenter lege iustitiæ constituti sunt ad custodiam aliorum vel defensionem omnium damnorum quæ, cum possent, opere & labore suo non impediverunt, reos se faciunt. Ejus generis sunt præfides respectu subditorum in Repub. servi respectu dominorum, l. 1. §. Tulisse, & §. Quid si vulnerati, ff. ad Syllan. Vasalli respectu domini feudi, c. 1. §. Item, qui dominum, de feud. milites respectu Imperatoris. Denique omnes mercede conducti ad præstandam ope-

ram pro conservatione hominum vel rerum alienarum tenentur etiam cum periculo vitæ suæ, quamvis non manifesto defendere sibi commissos, nisi forte mali periculi ve tanta moles sit, ut ab obligatione succurrendi liberare videatur. Nemo enim ad impossibile obligari potest, *Reg. Jur. in 6. sexta.*

III. In hoc ergo Canones à legibus recedunt, quòd hæ civili quædam obligatione contentæ subditis præcipiunt dominorum suorum observantiam, & defensionem in malis occurrentibus: Canones verò, quia illorum finis proprius est animarum salus & perfectio, sincerum charitatis affectum requirunt, ut quisque, quam sibi opem ab aliis præstari desiderat, eam aliis in opportunitate exhibere non omitat. *V. S. Thom. 2. 2. q. 62. art. 7. Silvest. v. Restitutio, §. 11. n. 13. Barb. 18. c. Sicut dignum, de homic.*

CCV.

DIFFERENTIA 3.

In Legibus furtum definitur contræctatio rei alienæ fraudulosa, &c. l. 1. ff. de furtis, in Canonibus verò largè accipitur pro qualibet illicita contræctatione, c. Dixit Dominus 14. q. 5. Bartolus 18.

FURTUM Theologis propriè est Accceptio rei alienæ (mobilis, & corporalis) occulta. Accipiendo latiùs, ut rapinam, latrocinium, & prædationem includit, contræctatio rei alienæ mobilis & corporalis fraudulosa invito domino, lucri causâ; sive ipsius rei, sive usus rei, sive possessionis. Di-

ctur primò, *Contræctatio*. Quia nec sola voluntas, nec expressa verbis sufficit, *di. l. 1. §. 1.* quamvis coram Deo reos faciat, *c. Vulgaris, de penit. dist. 1.* ex præcepto *Non concupisces*. Secundò, *rei alienæ*. In re propria enim non committitur furtum, nisi alius in ea jus habeat, ex commodato, pignore, &c. *simil.*

simil. l. Cum as pignori, l. Si is, qui rem, ff. eod. Quoad Deum committitur in re propria, quando putatur esse aliena: & non committitur in re aliena, quando creditur esse propria. Tertio, mobilis & corporalis. Quia in immobilibus, puta agro, fundo, & in corporalibus, cujusmodi sunt actiones & servitutes, non committitur furtum, l. Verum, ff. eod. neque enim contrahantur. Quarto, fraudulosa. Qui enim rem suam esse existimat, aut in ea jus habere, non committit furtum, licet aliunde teneatur, perdatque jus, quod habebat: & si non habebat ad restitutionem, vel estimationem illius, quia voluit sibi ipsi jus dicere, §. Quia tamen, l. i. ff. de bonorum raptorum, quod tamen Angelus dicit verum esse in foro poli tantum. Quinto, invito Domino. Nam credens dominum

permissurum ex justa causa credendi culpa vacat: secus, si causa justa desit, l. Si is, qui rem, ff. eod. Dicitur autem invitus dominus, quamvis videat auferri rem suam, & taceat, ex timore, scilicet aut verecundia, l. penult. ff. eod. alias non contradicendo, quando potest, consentire ceterum, Argum. c. Error, dist. 83. Sexto, lucri causa. Nam qui alterius servam solius libidinis causa rapit, non dicitur furtum committere, l. Verum, ff. eod. Denique dicitur ipse rei, vel usus ipsius, vel possessionis. Fur namque est, non ille tantum, qui rei dominium appetit, sed etiam, qui in ea lucrari vult usum, aut possessionem, l. Qui furum, ff. eod. & tenetur ad estimationem ipsius, silv. v. Furtum. Solo l. 5. q. 3. Fillius. Tr. 31. c. 10.

CCVI.

DIFFERENTIA 4.

Iure Canonico raptor dicitur cum non desponsata, non autem cum desponsata, c. Cum causa, de rapt. c. Statutum 27. q. 2. sed iure civili raptus etiam cum desponsata committitur: l. i. C. de raptis Virg. Bart. 126. Ioann. Bapt. à S. Blasio 142.

L Vcii III. resolutio est in c. Cum causa, de raptorib. Cum raptus dicitur committi, ubi nihil ante de nuptiis agitur, ipse raptor dici non debet, cum habuerit mulieris assensum, & prius eam desponsaverit, licet parentes reclamarent, ex quibus sequitur Iulii Clari descriptionem minus perfectam esse, Raptum committit, qui mulie-

rem libidinis causa ad alium locum conducit. Dicendum erat, qui mulierem non desponsatam vi abducit. Quod posterius de vi etiam Scholiastes ipse annotavit, eodem vitio laborat illa Gotsfredi relata à Silvestro in v. Raptus: Raptus est violenta receptio mulierum, nisi velis dicere, ff. 2

ff. 2

dicere,